מפעולות הארגון

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

חדש! יצא לאור הספר
"חביבות הברית"
אוצר סיפורי צדיקים ופנינים
בעניני מצות מילה.
הכנה למצוה בחביבות.

ב"ה

עלון ברית אבות

פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות

פרשת וישלח

תשפ"ז

ארגון ברית אבות
מסייעת לכל יהודי
בכל גיל
ובכל מקום בעולם
לקיים את מצוות המילה
בצורה מקצועית ובשמחה
באמצעות צוות מוהלים
מוסמך ומנוסה.

מהספר פניני הברית

וישלח יעקב מלאכים לפניו. (לב ד) וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, ויש להבין מה ענין מילה לכאן, ונ"ל על פי מה שכתב בתרגום יונתן בפסוק, כי ירא אנכי אותו. ארום מסתפי אנא מיניה להוא עסק באיקרא דאבוי, וכן מבואר במדרש (ב"ר פט"ו) ויירא יעקב מאד. תאמר שהוא בא עלי מכח כיבוד אב, אמנם יש להביא ראיה שלא היתה כיבוד אב של עשו בשלימות והוא מדברי בעלי התוס' (פרשת תולדות) ויצא הראשון אדמוני. כשראהו יצחק אדמוני אמר עדיין לא נבלע בו דמיו ולא רצה למולו לשמונה ימים עד שנעשה בן י"ג שנה ואז עכב עשו בעצמו ולא רצה למול, הרי לן כי ממצות מילה יש ראיה שפגם עשו במצות כיבוד אב מאחר שסירב ועיכב בעד אביו שלא ימול אותו, וזהו ביאור הרמז בפסוק וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, ששלח יעקב אבינו לעשו שלא יחשוב לבא עליו מכח כיבוד אב שלו כי אף מצוה זו לא קיים בשלימות והראיה ממצות מילה שעיכב בעד אביו ולא הניח שימול אותו כדת וכדין: (ברך משה סכות)

ויבואו על העיר בטח. יתכן לפרש בטח. שהיו בטוחים שלא יבקשו הכנעני והפריזי לעשות נקמה בעבורם, כי יאמרו מאחר שנכנסו בדת הנמולים אינם משלנו ויתיאשו מהם: (כלי יקר)

ויהרגו. כשקמו בני יעקב והרגו בשכם וכפרו בברית אשר כרתו עם לבן שהיה אחד משרי הקליפות החיצונים, עלה סמא"ל לפני ב"ד עליון וביקש דין על בני יעקב שהרגו אנשי שכם על לא חמס בכפיהם, השיבו הב"ד מי שמך לאיש להיות תובע על אנשים הנימולים אלו שנהרגו כולם הם נימולים ואין לך טענה לתבוע אלא על ערלים שהם מסטרא דילך ואלו בעטו בך ויצא מלפני ב"ד אבל וחפוי ראש: (גלי רזיא לר"א מגרמייזא)

בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים. (לד כב) פירוש שבני קטורה היו נימולים (סנהדרין נט:) אך עור הערלה לא עור הפריעה, שלא נתנה פריעה לאברהם אבל יעקב ובניו קיימו כל התורה עד שלא ניתנה ופרעו גם כן, וזה שאמר כאשר הם נימולים. בפריעה וזה פשוט: (משך חכמה)

ביום השלישי בהיותם כואבים

בפרשת השבוע מוזכר פרשת שכם שנימולו כולם בעצת שמעון ולוי, וכתיב, ויהי ביום השלישי בהיותם "כואבים", ופירשו בעלי התוספות ועוד, שהתחרטו על שעשו ברית.
לפני מספר שנים הוזמנתי לבריתות בעיר קישינוב שבמדינת מולדובה, אחד מהנימולים היה בחור בגיל 13 שהתברר שזה יום הבר מצוה שלו, הברית אצלו היתה חוויה רגשית לא נעימה בעליל עבור הבחור שהרקע המשפחתי שלו מלכתחילה היווה בעיה, אביו גוי שיכור ואמו יהודיה, בנוסף הוא היה היפראקטיבי והוציא את כל תסכוליו ואכזבותיו בעת הברית בבכי רב, לאור התנהלות הברית היינו בטוחים שהנער יתחרט על הברית ויתמרמר לאחר מכן, אבל הופתענו ובגדול, כשאחרי הברית התחיל לרקוד בעיזוז ושמח מאד במצווה (בלי להכיר עליו מה עבר בזמן הברית).
והוסיף המרא דאתרא הרב פנחס זלצמן שליט"א, שמאז הוסיף הבחור על הקודש, וכל שבת החל לצעוד רגלית כשעה כל צד מביתו לבית הכנסת להתפלל עם הציבור, וכעבור שנה נכנס לישיבה ללמוד תורה.
ובכן: רבונו של עולם ראה את בניך שאפילו שהמצוות לפעמים לא מגיעות בקלות – יהודי אינו בועט בהם אף פעם ואף שמח בהם.

בברכה
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

וישלח יעקב מלאכים לפניו. כתב באוהב ישראל, וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, עי״ש מה שכתב לדרכו ואף אנן נימא ביה מילתא לבאר מה ענין מילה לכאן, ונראה על פי המבואר בספרי הקודש שבכל הדורונות הללו ששלח יעקב אבינו אל עשו הכין ופעל לדורותיו אחריו ענייני הקרבנות אשר יקריבו בני ישראל בבית המקדש, וכן מבואר בזוה״ק (אמור דף ק.) שענין הדורון ששלח יעקב לעשו היה בבחינת השעיר המשתלח המכפר על ישראל ביום הכיפורים, ובשפתי כהן (פרשת ויצא) על הפסוק וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך. הוסיף עוד שנתן יעקב אבינו שתי מעשרות גורל אחד לה׳ וגורל אחד לעזאזל עי״ש בדבריו, ומרן דודי זללה״ה בדברי יואל (בפרשתן עמוד קט) האריך בזה שיעקב אבינו הכין ופעל בכאן פועל דמיוני לדורות העתידים על הקרבנות שיקריבו ביום הכיפורים לכפר על נפשותיהם, והנה כתב החתם סופר (פרשת ויקרא) לפרש הכתוב אדם כי יקריב מכם קרבן. שבא לרמז על מה שאמרו בגמרא (חגיגה ד׃) שהערל אינו יכול להביא קרבנות, והסברא נוטה לכך יען המילה היא הקרבן שאדם מקריב מגופו לה׳ ולא יתכן שיקריב בהמה טרם שיקריב מגופו הראוי לה, והיינו אדם כי יקריב מכם. פי׳ מגופו ועצמו יקריב קרבן לה׳ ואז מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו קרבנכם. עכ״ד, והשתא מאחר שבא יעקב אבינו לרמז בכאן ענין הקרבנות שיכפרו על ישראל בבית המקדש, לכן רמז הכתוב מתחילה וישלח יעקב מלאכים לפניו. ראשי תיבות וימל, להורות שטרם יקריב האדם קרבן לה׳ צריו שיקריב מגופו הראוי לה והיינו שיהא הוא עצמו נימול ואחר כך יוכל להביא קרבנות מן הבקר ומן הצאן׃ (ברך משה)

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו. (לב כה) זה מהידוע שאיש זה היה שרו של עשו הוא העומד עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידו, ובראותו לנו לכלות את שארית ישראל אז בא עלינו בתחבולה לבטל המצות הראשיות יסודי הדת והם התורה והמילה כמו שמצינו בימי פפוס שגזרו שלא יעסקו ישראל בתורה וכן בכמה דורות גזרו ביטול התורה וכן ביטול המילה כמו בימי חשמונאי ובכמה זמנים וזה שהם חושבים כי ביטול התורה והמילה יהיו סיבה לביטול כל הדת חלילה, זה שכתוב במדרש בצדיקים ובנביאים כי תואר הצדיקים הוא כנגד מצות המעשיות שהמילה ראש לכולם כמ״ש שקולה המילה כנגד כל המצות עד שהיא דוחה אפילו השבת החמורה, ותואר הנבואה הוא כנגד השכל העיון הנמשכת מלימוד התורה וזה שכתוב ויותר יעקב לבדו. רמז לגלות זה שנאמר בו (דניאל י) ואני נשארתי לבדי וגומר. ויאבק איש עמו. רמז למלחמת עשו ושר שלו עם ישראל וכאשר ראה כי לא יכול לישראל להדיחם מן העולם על כן הוא חושב תחבולות להדיחם מעל ה׳ בביטול התורה והמילה זה שכתוב ויגע בכף יריכו. רמז לתורה על דרך ארז״ל חמוקי יריכיך מה ירך בסתר אף דברי תורה בסתר, ורמז למילה כמו שפירש״י על פסוק שים ידך תחת ירכי. ותקע כף ירך יעקב רמז שלא יוכל לבטלם לגמרי כי אם ענין ההקעה שהם צולעים על יריכם ר״ל שאינן יכולין לעשותם בפרהסיא בזמן הרדיפות עד יעבור זעם וזה שכתוב כאן ויזרח לו השמש לרפאותו, רמז לזמן ההנחה כי יעבור זמן הרע שנמשל לחושך ענן וערפל והעברת זעם הוא ענין זריחת שמשם של ישראל ואורם שישובו לאיתנם וזהו בעצם ענין עלות השחר׃ (עוללות אפרים)

וירא כי לא יכול ויגע בכף ירכו. (לב כו) זה המילה. וכן גזרה מלכות הרשעה שמד שלא ימולו את בניהם׃ (פסיקתא זוטרתא)

ויזרח לו השמש. (לב לב) וכי לו זרחה וכו׳, לו לרפואתו, אבל לאחרים לאור, ובספר קול שמחה, ויזרח לו השמש. זרחה לעצמה, בזכותה לעשות טובה לאדם השלם נתמלאה אורה ושמחה, עי״ש. והנה יובן על פי המדרש רבה, כי בא השמש, אתא שמשא, ובפרשת וישב, מי גילה לו ששמי שמש, היינו שיעקב בעצמו הוא שמש, ובזוהר והוקע אותם נגד השמש. רזא דברית קדישא עי״ש. ובגמרא, רפואה בשמינית משום מילה שבשמינית, כי מילה היא מעולם התקון כמו רפואה שהיא תקון לחולה, כי בעצם האדם ישר ואך חס ושלום בקלקולו הוא צריך לתקון, וזהו שאף אדם צריך תקון ומפני זה לא נולד מהול, כי התקונים שייכים דייקא לכח האדם בעצמו, וזה, לו לרפואתו, הוא עצמו השמש בסוד עולם התקון ברזא דברית קדישא המתייחסת בשם תקוני דרפואה, וזה עצמו השמש, ויזרח לו השמש. כי הוא עצמיות השמש וד״ל. (אמרות טהורות, ממרן הרה״ק אדמו״ר רבי שמעון שלום זצללה״ה מאמשינאוו, וישלח של״ס)׃ (ערוגות הבושם)

כי חרפה היא לנו. (לד יד) אם לא תהיו נמולים כמונו היום, למחר תבזו אותנו ותקראו אותנו בעלי מומין על שאנו מהולין׃ (חזקוני)

ויאמרו אליהם **לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה**. ר׳ נחמיה אמר היכן מצינו שנקראת ערלה חרפה מן הכא שנאמר כי חרפה היא׃ (בראשית רבה פ) **ופירש הנזר הקודש** (על המדרש) דנראה שקאי אהא דאמרינן (נדרים פב) מאוסה הערלה שנתגנו בה הרשעים שנאמר כי כל הגוים ערלים וכו׳. ומקרא זה נאמר בנביאים ומשום דליכא מדי דלא רמיזי נמי באורייתא על כן אמר היכן מצינו גם בתורה שנקרא הערלה חרפה וגנות עד שהיה ראוי לגנות בה הרשעים ועל זה אמר מן הכא שנאמר כי חרפה היא ומכל מקום התם ניחא ליה טפי לאתויי קרא דנביאים משום דהתם שמעינן גנות טפי דמהאי קרא ילפינן דכל גוים נקראו ערלים אפילו נימולים דידהו וממילא ממה שמגנה אותם בגנות ערלה ולא גינה אותם ברשעתם סתם על כן צריך לומר שהוא כולל כל מיני הפחיתות והטעם מבואר לפי שבערלת אומות העולם שאין לו דת הוא כלול זוהמת יצר הרע אשר ממנו נמשכו כל מיני הפחיתות שבעולם׃ (זכר דוד)

על קושיות הרמב״ם ז״ל (מלכים פ״ט) שבני יעקב הרגו את שכם וכי רוצחין היו, והיה מתרץ החידושי הרי״ם זי״ע, שצריך לומר שלאחר שהדין שגוי ששבת חייב מיתה (כמבואר בסנהדרין נח׃) משום ששבת אות הוא ביני וביניכם. וגוי שנשתמש באות חייב מיתה, ועל מילה שנאמר גם כן, והיה לאות ברית ביני וביניכם. היו חייבין גם כן מיתה שבני יעקב היו אומרים אך בזאת וגו׳ אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר. היינו להמול לשם גירות שיהיו כמותם לישראל, אבל בני שכם שהיו מולים את עצמם לתאות חתנות ולהיות נשארים בגיותם היו מחוייבין מיתה שמשתמשים באות׃ (שיח שרפי קודש)

אך בזאת יאותו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים. יאמר שלא יאותו להם אם יהיו מתחלפים במנהגיהם עד שאלו יהיו נמולים ואלו ערלים, כי זה מה שיוליד קטטה ביניהם תמיד, ואחר שאי אפשר לנמולים שיעשו ערלים יאות להם להמול כאשר הם נמולים׃ (עקידת יצחק שער כז)

וישמעו אל חמור. (לד כד) כלומר שמעו הדברים ולא ערב להם ובעל כרחם עשו הדבר שלא היו רשאים להשיב פני אדוניהם, וימולו כל זכר. גימטריא בעל כרחם: (רבינו אפרים על התורה)

ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים. ואם תאמר מה ראו לרמותם לאמר להם שימולו ולהרגם, יש לומר, שלא עשו רמאות אכן לפי שהיו מתחרטין על המילה כדכתיב, בהיותם כואבים. כלומר היו מצטערין על שמלו עצמן בני שכם ולפיכך הרגום בני יעקב, והיינו דכתיב, ויבאו על העיר בטח. שעשו עמהם תנאי לבלתי לעבוד עבודה זרה ולהיות נמולים, וביום השני חזרו לסורם: (בעלי התוספות)

ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים וגו' ויבואו על העיר בטח ויהרגו וגו'. נראה לי על פי הילקוט ראובני... שהיה השר שלהם מקטרג, והשיבו לו מה לך, והלא אינם שלך שנימולו ברצונם ונתנו עצמן תחת יד ה'. ובהקדים מה שכתוב היערות דבש (חלק א דף לד.) דבזה שהיו כואבים ביום השלישי, נתברר להשבטים שלבם של אנשי שכם לא נכון עם ה' ומלא תרמית, עיין שם דבריו כי נעמו. ועל פי זה מבואר כי אם לא היו נימולים, היה פחד מקטרוג השר, וכאשר המה נימולים, הרי יש פחד מפני השם יתברך, והנה ביום השלישי בהיותם כואבים נשארו קרח מכאן ומכאן, כי לנגד השר יש טענה כנ"ל, ובדידיה אין להלוך אחר המחשבה, כי אינו יודע מחשבות והרי אין לו עמהם דבר, והשם יתברך החוקר לב הרי ידע כי לא נאמנו בבריתו, ואין פחד ומגור כלל, והיינו שבאו בטח, והבן: (ישמח משה)

בני יעקב באו על החללים. (לד כז) עשו בני יעקב במרמה והחלישו מתחלה טומאת שכם ואנשי עירו במה שמסרו להם המילה, ואז לא היה להם לירא כל כך והניחום ג' ימים שזהו על הרוב המשך ימי כוחות הנ"ל כמו שלשת ימי אפילה שבמצרים כידוע על אופן הנ"ל חושך ממש, לכן ביום השלישי בהיותם כואבים שנחלש הטומאה היטב אז עשו את שלהם והמשיכו מהם כל הניצוצות הקדושים, וזהו בני יעקב באו על החללים. שנתחללו מקדושתם ובחייהם מתו, ועל זה היה לאל ידם להרוג אותם והוא נכון: (חתם סופר דרושים ואגדות)

ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה. (לה כח) תמצא כי שבעה ימים וליל שמיני יעלו ק"פ שעות, נגד שנותיו של יצחק אבינו עליו השלום שהוא היה ראש לנימולים לח', והנימול לח' ניצול מפחד יצחק שהוא מדת הדין הקשה והבן: (רבינו אפרים על התורה, רוקח)

איתא בגמרא (שבת קל.) עיר אחת בארץ ישראל שהיו עושין כרבי אליעזר והיו מתים בזמן ולא עוד אלא שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה גזרה על ישראל על המילה ועל אותה העיר לא גזרו, והוא מדה כנגד מדה על שהיו מדקדקין לעשות כלי מילה אפילו בשבת כדי לקיים מצות מילה בזמנה גם הם מתו בזמנן ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר, יצחק היה הראשון שנימול לשמונה בזמנו מת בזמנו, אברהם שנימול שלא בזמנו מת ה' שנים קודם זמנו, כדאמרינן (פ"ק דב"ב) וק"ל: (מהרש"א חידושי אגדות)

	ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה
יום ראשון י"ב כסלו	**הרב שלמה לוריא** (מהרש"ל) **זצ"ל**
	הרה"ק ר' אברהם דוב מאוריטש (בת עין) **זי"ע**
יום שני י"ג כסלו	**הרה"ק ר' שלמה זלמן מוויעליפאלי זי"ע**
	הרה"ק ר' ישראל ממודזיץ (דברי ישראל) **זי"ע**
	הרה"ק ר' ישראל מטשורטקוב (ישמח ישראל) **זי"ע**
יום שלישי י"ד כסלו	**הרה"ק ר' מנחם נחום משטיפינעשט זי"ע**
יום רביעי ט"ו כסלו	**הגאון ר' שמחה בונם סופר** (שבט סופר) **זצ"ל**
יום חמישי ט"ז כסלו	**הרה"ק ר' מנחם מאמשינוב זי"ע**
	הרה"ק ר' שאול ידידיה אלעזר טויב (אמרי שאול) **ממודזיץ זי"ע**
יום שישי י"ז כסלו	**הגאון ר' יוסף יוזל הורביץ הסבא מנובהרדוק זצ"ל**
שבת קודש י"ח כסלו	**הרה"ק ר' ברוך ממעז'בוז' זי"ע**
	הרה"ק ר' לוי יצחק מבוסטון זי"ע

עובדות וסיפורי צדיקים בעניני הברית ליומא דהילולא של הצדיקים בשבוע זה מהספר חביבות הברית

טעם לסעודת שלישי למילה: מורי מהר"ש אמר, שיותר גדול הוא סעודה של מצוה של שלישי למילה מיום המילה עצמה, שהרי בשלישי למילה נאמר בה סעודה להדיא גבי אברהם, ויום המילה עצמה נדרש גבי יצחק, רק ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל, ה"ג מל, מלמד שנימול לשמונה, וכן שמע מחמיו ר' קלונימוס: (הנהגת מהרש"ל ר"ש לוריא אות נ') - על פי המהרש"ל כתב הלב שמחה, ויש לפרש עוד...בשלישי למילה בא הקדוש ברוך הוא ושואל בשלומו, כי כל דבר שהוא מהקדוש ברוך הוא בעצמו יש לו קיום ותמידות, לכן בכל סעודת שלישי למילה יש המראה הגדול הזה, וזהו בקשת אברהם אבינו עליו השלום ה' - אל נא תעבור מעל עבדיך, שישאר תמיד בהשראת השכינה להיות חמי אפי שכינתא: (לב שמחה)

הדם נעצר: הגה"ק מאוריטש זי"ע היה בברית וסעודת המצוה לבן ר' פישל בערנשטיין, ולאחר זמן מה הלכו להזכיר לפני הגאון הקדוש את הרך הנימול שהתחיל לנזול ממנו הרבה דם, וכשנכנסו לביתו של הבת עין, לא מצאוהו בבית רק ראו האיך שמונח רי"ף פתוח על הסטענדער, ולאחר כמה דקות חזר הבת עין מבחוץ, והזכירו לפניו את הרך הנימול, אמר הבת עין, כי היה אצלי עכשיו (הרי"ף) עם הבעל המאור ועשיתי שלום ביניהם והלכתי אחר כך ללוותם, ובזכות זה שעשיתי שלום ביניהם יהיה להרך הנימול רפואה שלימה, ואכן הוה ליה רפואה: (אוצר ישראל)

הרבי סנדק ואמר עליו שיהיה חכם הדור: שמעתי אשר אא"ז הרבי ר' ברוך ממעזיבוז ז"ל נכד הבעש"ט הקדוש היה סנדק בברית מילה של הרה"ק ר' דוד מטאלנא בן המגיד מטשערנאביל, ואמר עליו לכשיגדל יהיה חכם הדור וכן היה: (שרשרת הזהב)

להזמין אושפיזין בברית: בדורש טוב מובא בשם הרבי רבי ברוך ממעזיבוז זיע"א, שאמר שהאבות הקדושים באים לברית, ומטעם זה מרן אדמו"ר מבוהוש זיע"א נהג לזמר עולו אושפיזין גם בברית כיון שבאים האבות הקדושים: (מנהגי קודש רוז'ין)

בדרך לברית יורד גשם: פעם אחד כשנסע רבינו האדמו"ר ר' ישראל ממאדזיץ זצ"ל על מצות ברית מילה והיה הגשם שוטף אמר בדרך צחות "אם בחקתי תלכו" חק זה מילה, ונתתי גשמיכם: (דברי ישראל)

המוהל יתבונן מי השותף שלו: פעם אחת נתכבד רבינו ישראל ממודז'יץ בסנדקאות, ראה את המוהל שהוא מלא גאות וישות אמר לו, הלא תדע כי גם הקדוש ברוך הוא הוא מוהל כמו שנאמר ומל ה' אלקיך את לבבך וגו', וראוי לך להתבונן מי הוא השותף שלך ומה הוא דורש ממך, אשכן ואת דכא כתיב: (דברי ישראל ליקוטים)

כלי המילה של החתם סופר: הרב בעל דעת סופר מפרשבורג נתן במתנה לרבי חנניה דוב הכהן קאהן ראב"ד בודאפעסט בברוקלין - את צבת המילה שהשתמש בו החתם סופר לאות הכרת הטוב, ואמר לו בזה הלשון, זקני הגדול בעל החתם סופר זי"ע כבר השתמש בצבת זו להכניס ילדי ישראל בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום אחריו השתמש בה בנו בעל הכתב סופר זצ"ל ואבי בעל השבט סופר זצ"ל, אבל אני איני מוהל, לכן אני מעביר אליך את הצבת כהכרת הטוב על כך שנסעת ללמוד עם חתני: (אוצרות הסופר בשם מראה כהו)

מהנעשה והנשמע בשבוע החולף – ארבע בריתות במדינת בלארוס

מצוה גוררת מצוה – רצונו של נער אחד זיכה עוד שלושה יהודים בבריתו של אברהם אבינו.

בשבוע שעבר, נער יהודי בגיל הבר מצוה, תלמיד בית הספר היהודי בעיר פינסק שבבלארוס, בעקבות הפעילות הברוכה של מוסדות "יד ישראל" בראשות הרב משה פימה שליט"א, התעורר בלבו הרצון לקיים את מצוות ברית מילה, והביע בשמחה ובהתרגשות את נכונותו להיכנס בבריתו של אברהם אבינו ע"ה. בעקבות בקשתו נקבע להגיע במיוחד ביום ראשון כדי לזכותו בקיום המצווה, אלא שהנער לא שיער עד כמה גדולה תהיה זכותו!

השמועה על בואו של המוהל הגיעה עד לעיר מינסק, שם שמע עליה מאיר אליהו, המשתתף בקביעות בשיעורי התורה של הרב עקיבא אדלשטיין במרכז היהודי במינסק, הפועל במסגרת מוסדות "יד ישראל". מיד כששמע על ההזדמנות, הכריז בהתרגשות: "גם אני רוצה לקיים את המצווה!" ובכך לא הסתיים הדבר. בליל הוואכנאכט שנערך במוסדות "יד ישראל" בפינסק עם כל התלמידים, בעת אמירת קריאת שמע שנאמרה ברוב עם, השפיע המעמד המרומם על עוד שני תלמידים והביעו אף הם את רצונם לזכות במצווה הגדולה. וכך, מה שהחל בבקשתו של נער אחד, הפך בסייעתא דשמיא למעמד מרגש של ארבע בריתות ביום אחד! סיפר הרב אברהם גבירצמן רב הקהילה, מי היה מאמין שרצונו של נער בן 13 לקיים מצווה אחת יהיה הגורם לכך שעוד שלושה יהודים יזכו להיכנס בבריתו של אברהם אבינו ע"ה! אכן, מצוה גוררת מצוה! פרי הפעילות המסורה של מוסדות "יד ישראל" – ארבע נשמות יהודיות שזכו להיכנס בברית הנצחית עם הקב"ה.

לעילוי נשמת מרת חינא רחל גרינוולד ע"ה בת יבדלחט"א ר' חיים מנחם קרמר שליט"א

היו שותפים במצוות המילה **ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים** שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח, עלות כל ברית 4600 שקלים לשלם לחדר הניתוח, ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלציכם, אמן.

כתובת לתרומות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית **טלפון: 025022814**

ניתן לתרום גם **בנדרים פלוס** על שם **ברית אבות**

יצא לאור ספר חדש ומיוחד
הכנה למצוות הברית בשמחה

חביבות הברית

אוצר סיפורים ועובדות בענייני מצוות המילה

לשון המנורת המאור:

"אין בכל המצוות חביבה לפני הקב"ה כמצוות המילה."

ספר המעורר את הלבבות
לגודל מעלתה,
קדושתה וחביבותה של מצוות ברית מילה.
מלוקט מחז"ל ודברי רבותינו
וגדולי הדורות
כולל מקורות.

- הכנה לברית
- הנהגות רבותינו בעניני הברית
- ענייני השמות בברית
- סיפורים מרגשים מבני דורינו

את הספר חביבות הברית
ושאר הספרים:

פניני הברית | תפילות ומנהגים לברית | סדר ליל הברית

ניתן להשיג אצל
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

טלפון: 025022814

דברי חיים 6, ביתר עילית.